

vedtaget i forrige Samling, alle i Retning af at ophæve eller mildne Fiskerilovens Bestemmelser, til Værin for Fiskeriet. Udvalgets Stilling til Forslaget har været den, at man aldeles ikke har benægtet Muligheden eller Sandsynligheden af, at den Lov, der i Fjor blev vedtagen, kunde trænge til Revision, at der kunde være mange Punkter, hvor den udført i Livet vil vise sig at have Ufuldkommenheder, som der efter nogen Tids Erfaring kunde og maatte være Grund og Opfordring til at rette, saavidt Erfaringen viste, at det krævedes. Det er naturligt, at man kunde forudsætte dette, allerede fordi mange Punkter i Loven vare ganske ny, fordi der i den behandlede Spørgsmaal, som ikke tidligere vare lovdordnede, og dernæst vel ogsaa af den Grund, at Landsthinget for sit Vedkommende ikke sit Velighed til under Behandlingen i Fjor at gjennegeaa Forslaget saaledes og prøve det i alle dets Enkeltheder, at Thinget paa nogen Maade kunde paatage sig et Ansvar for, at der ikke kunde være saadanne Ufuldkommenheder. Det gik hurtigt, som ærede Medlemmer ville erindre, og det Standpunkt, Landsthinget indtog, var det, at da der blev opnaaet Meget ved Loven, maatte man tilføje de Hensyn eller den Usikkerhed, hvori man befaandt sig med Hensyn til flere Enkeltheder, for at opnaa det, som man mente, væsentlige Gode, der laa i, at Loven overhovedet kom ud. Men under disse Omstændigheder er det jo Noget, der ganske naturligt kan være forudsat som rimeligt og sandsynligt, at der om ikke ret lang Tid vilde blive Trang til en Revision. Jeg tror egentlig, at hele Udvalget, — i hvert Tilfælde Udvalgets Flertal, — har ment, at man ikke skulde gaa til en saadan Revision paa noget Punkt uden at have en virkelig paa Erfaring grundet Overbevisning om, at det var nødvendigt, og en saadan Erfaring kan der naturligvis endnu slet ikke være Tale om, da Loven jo først for forholdsvis ganske kort Tid siden er traadt i Kraft, og der endnu ikke kan foreligge erfaringsmæssige Vidnesbyrd om dens Virksomhed. Ved at gaa til en Revision paa væsentlige Punkter uden denne Erfaring mente man snarere at kunne gjøre Ondt værre, hvis der var Ufuldkommenheder, end at forbedre Loven. Kun i saadanne Tilfælde, hvor det er aldeles klart,

at der foreligger Feiltagelser, Misforstaaelser eller Forglemmelser med Hensyn til de faktiske Forhold, som maa paavirke Lovens Bestemmelser, maa man naturligvis erkende, at der ingen rimelig Grund var til at udstyde en Rettelser. Med disse Synspunkter for Die har Udvalget taget sit Standpunkt til de forskellige Bestemmelser, som findes i Forslaget. Disse falde i Virkeligheden i to Klasser. Den ene, den første Bestemmelse, den som nu findes i den første Paragrafs første Punktum, er oprindelig den eneste, som Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Regjeringens Haand, indeholdt, nemlig en Bemyndelse for Øresunds-fiskeriets Skuld i visse Forbudsbestemmelser, som Fiskeriloven indeholder. Alle de andre Bestemmelser ere komne frem under Behandlingen i Folkethinget. Med Hensyn til hele den sidste Klasse har nu Udvalgets Flertal ikke kunnet erkende, at der forelaa de afgjørende Grunde til allerede nu at foretage Rettelser, som vi fra vort Standpunkt maatte fordrø for at gaa til saadanne. — Den første af de Bestemmelser, som ere komne til under Behandlingen i Folkethinget, angaar en Maalebestemmelse i Fiskerilovens § 56. Det vil erindres, at de Maalebestemmelser, der findes i denne Paragraf, have meget stor Betydning i Lovens hele Indretning, og at det væsentlig er paa dem, at Vestsjyttellen imod Krovfiskeri er bygget. Den af Folkethinget i Lovforslaget indsatte Bestemmelse gaar ud paa, at de Maal, der angives af Fiskene, skulde regnes fra Snudepidsen til yderste Kant eller Spids af Halefinsens Bagrand, medens der i Loven staar Bagrod. Det gjøres Forstjel paa visse Fisk af henved et Par Tommer. Folkethinget har ønsket en Forandring heri, og det er kommet frem med den Begrundelse, at man ved at vedtage denne Bestemmelse i Folkethinget, efter at den var sat ind under Behandlingen i Landsthinget, misforstod Forholdet eller ikke saae, at det var en væsentlig Ændring i Maalebestemmelserne. Det er naturligvis meget godt muligt, at det forholder sig saaledes, men det er ganske vist, at det fra Landsthingets Side var med fuld Bevidsthed om Betydningen deraf, at man gjorde Forandringen fra Bagrand til Bagrod. Det vil fremgaa af Forhandlingerne i Fjor, idet det af det ærede Medlem, som angaaende de saglige Spørgsmaal